

ისლამი

სალი აზრის, გონებისა და ბედნიერების რელიგია

სახელითა ალლაჰისა მონყალისა, შემწყალებლისა

შეეკითხე შენს თავს:

ვინ შექმნა ცელები, მიწა და რაც მათ შორისაა უდიდესი ქმნილებათაგან? ვინ შექმნა ეს ზუსტი და დახვეწილი სისტემა, რაც მათშია?

როგორ იქნა დარეგულირებული და განმტკიცებული ეს უდიდესი არსებობა იმ ზუსტი და სრულყოფილი კანონით ამდენი საუკუნეების განმავლობაში?

ნუთუ ეს არსებობა შეიქმნა თავისით? თუ გაჩნდა არაფრისაგან? ან იპოვეს შემთხვევით?

ვინ შექმნა შენ?

ვინ ჩადო ეს ზუსტი სისტემა შენი სხეულის ნაწილებში და დანარჩენი ცოცხალი არსებების სხეულებში? არავინ მიიღებს, თუ ვინმე ეტყვის, რომ ეს სახლი შეიქმნა ისე, რომ არავინ ააშენა! ან თუ ეტყვის, რომ სახლი არარსებობამ შექმნა! მაშინ, როგორ სჯერათ ზოგიერთი ადამიანის, რომ ეს დიდი სამყარო შეიქმნა შემოქმედის გარეშე? როგორ მიიღებს გონიერი ადამიანი, თუ ვინმე ეტყვის, რომ ამ სამყაროს ზუსტი წესრიგი შემთხვევით წარმოიშვა?

დადასტურებით არსებობს უდიდესი ღვთაება ამ სამყაროს შემოქმედი და მმართველი, და ეს არის ალლაჰი წმინდა და დადებული.

უფალმა, დიდებულმა, გამოგვიგზავნა მოციქულები და მათზე გადმოსცა ღვთიური წიგნები (გამოცხადება), რომელთა უკანასკნელი არის ყურანი, რომელიც ალლაჰმა გადმოუვლინა მუჰამედს, ალლაჰის უკანასკნელ მოციქულს. თავისი წიგნებისა და მოციქულების მეშვეობით:

გავაცნო თავისი თავი და თვისებები და გაგვინმარტა ჩვენი უფლებები მასზე და მისი უფლება ჩვენზე. გვასწავლა, რომ ის არის ღმერთი, რომელმაც შექმნა ქმნილებები და რომ ის ცოცხალია და არ გარდაიცვლება და რომ ქმნილებები არიან მისი ძალაუფლების, ძლევამოსილებისა და ნების ქვეშ.

გვამცნო, რომ მისი თვისებებიდანაა ცოდნა, რომლითაც მოიცავს ყველაფერს ცოდნით და რომ ის ყოვლისმსმენი და ყოვლისმხედველია, რომლისგანაც არ არის ფარული არაფერი არც დედამიწაზე და არც ცაში.

ის არის უფალი მარადცოცხალი და ზედამხედველი (მზრუნავი), რომლითაც ცოცხლობს ყველა ქმნილება ყოვლადწმინდისა, ისაა ზედამხედველი, რომლითაც დგას ყოველი ქმნილების სიცოცხლე წმინდაა ის, თქვა დიდებულმა ალლაჰმა: (إِلَّا بِإِذْنِهِ) "არ არის ღვთაება, ალლაჰის, უკვდავის, მარადისის გარდა, თვლენა არ ეუფლება მას და არც ძილი. მისია, რაც ცაშია და რაც ქვეყანაზე, და მის წინაშე არავის შეუძლია იშუამდგომლოს, თუ არა მისი ნება. მან იცის, რაც მათ უნინაა და რაც მათ შემდგომაა. ისინი კი მის ცოდნისგან მხოლოდ იმას გასწვდებიან, რასაც ინებებს. ტახტი მისი გარემოცავს ცათა და ქვეყანას და მათი დაცვა არ უმძიმს მას და იგი უზუნაესი, დიდებულია". [სურა ბაყარა: 255]

მან გვამცნო, რომ მას აქვს სრულყოფილი თვისებები, გვინყალობა გონება და გრძნობები, რომლითაც აღვიქვამთ მისი შემოქმედებისა და მისი შემძლეობის საოცრებას, რომელიც მიგვითითებს მის უდიდეს ძალასა და სრულყოფილ თვისებებზე. მან ჩანერგა ჩვენში თვისება, რომელიც მიუთითებს მის სრულყოფილებაზე და შეუძლებელია, რომ ის აღინეროს რაიმე ნაკლოვანებით.

გავიგეთ, რომ ღმერთი მისი ცების მალაა და არა სამყაროს შიგნით და არც სამყაროა მასში.

ალლაჰმა გვამცნო, რომ გვევალდებულება მასზე მორჩილება და რომ ის ჩვენი შემქმნელია და სამყაროს შემქმნელიც და მართველიც.

როგორც შემქმნელს მას აქვს უდიდესი თვისებები და შეუძლებელია, რომ აღწერო საჭიროებისამებრ ან ნაკლოვანებით, არამედ ის არის ღმერთი, რომელსაც არ ავინყდება, არ ძინავს და არ ჭამს საჭმელს.

შეუძლებელია, რომ მას ჰყავდეს ცოლი ან შვილი; ყოველი გადმონაცემი, რომელშიც არის ის, რაც ეწინააღმდეგება შემქმნელის სიდიადეს - არ არის მართალი ზემთაგონებიდან, რომლითაც მოვიდნენ ალლაჰის მოციქულები ღმერთის მშვიდობა მათ.

წმინდა ყურანში დიდებულმა ღმერთმა თქვა: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * تَعْلِي: იგია, ალლაჰი ერთადერთი! اللَّهُ الصَّمَدُ *

ალლაჰი „სამედი (თვითკმარი)“ (قُلْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ * არ შობილა და არც უშვიდა) (და არც არავინ ყოფილა მისი ბადალი!) თვითკმარი (არაბულში სამედ) - ანუ ის არაფერზეა დამოკიდებული, პირიქით, ყველაფერი მასზეა [სურა ალ-იხლას: 1-4]

თუ გნანს, რომ ღმერთია შემქმნელი შეკითხვა არ გაგიჩნდაა ერთ დღეს, თუ რა მიზნით შეგქმნა მან? და რა სურს ჩვენგან ალლაჰს და რა არის ჩვენი არსებობის მიზანი?

ნუთუ შესაძლებელია, რომ ალლაჰმა შეგვექმნა და შემდეგ მიგვატოვა ამაოდ? ნუთუ შესაძლებელია, რომ ალლაჰმა შექმნა ყველა ეს ქმნილება ყოველგვარი მიზანის გარეშე?

სინამდვილეში ღმერთი დიდებული შემქმნელი - "ალლაჰი" და მან გვამცნო, თუ რა არის ჩვენი შექმნის მიზანი. ეს არის თაყვანისცემა ერთადერთ ალლაჰზე! გვამცნო, რომ მხოლოდ ის ერთია თაყვანისცემის ღირსი და გაგვინმარტა მისი შუამავლებისგან ღმერთის მშვიდობა მათ, თუ როგორ ვეთაყვანოთ მას, როგორ დაეუახლოვდეთ მას საქმით, მისი ბრძანებებითა და აკრძალვებით, როგორ მოვიპოვოთ მისი კმაყოფილება და როგორ გავერიდოთ მის სასჯელს, ასევე გვამცნო ბედისწერაზე სიკვდილის შემდეგ.

გვამცნო რომ ამქვეყნიური ცხოვრება უბრალოდ გამოცდაა, და რომ ნამდვილი და სრულყოფილი ცხოვრება იქნება საიქიოში ვარდაცვალების შემდეგ.

და გვამცნო, რომ ვინც ეთაყვანა ალლაჰს ისე როგორც მან უბრძანა და არ გააკეთა ის რაც მან აკრძალა, მას ექნება კარგი ცხოვრება ამ ქვეყნად და მარადიული ნეტარება საიქიოში, ხოლო ვინც უურჩა და უარყო, ის იქნება უბედური ამქვეყნად და მარადიულ ტანჯვაში საიქიოში.

ჩვენ ვიცით, რომ შეუძლებელია გავაგრძელოთ ეს ცხოვრება ისე, რომ ყოველმა ადამიანმა არ მიიღოს საზღაური იმისა, რაც გააკეთა სიკეთე თუ ბოროტება; ნუთუ არ იქნება სასჯელი უსამართლოებისთვის და ჯილდო სიკეთის ქმნელათათვის?

ჩვენმა ღმერთმა გვამცნო, რომ წარმატება, მისი კმაყოფილება და სასჯელისაგან გადარჩენა არ იქნება, თუ არა ისლამის რელიგიაში შესვლით. ეს არის მორჩილება და თაყვანისცემა მასზე ერთადერთზე, რომელსაც არ ჰყავს თანამოზიარე, მორჩილება მასზე, მორჩილება და კმაყოფილებით მიღება მისი კანონის და გვამცნო, რომ ადამიანებისგან არ მიიღებს ისლამის გარდა სხვა სარწმუნოებას. თქვა დიდებულმა ღმერთმა: (وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ (أَلَسَلَّمْنَا دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ) "და ვინც ეძიებს ისლამის გარდა სხვა სარწმუნოებას, მისგან არ მიიღება იგი და საიქიოში იქნება წაგებული შორის". [სურა აალ იმრაან: 85]

ვინც შეხედავს იმას, რასაც ეთაყვანება ადამიანების უმრავლესობა აღმოაჩენს, რომ ერთნი ეთაყვანებიან ადამიანს, სხვები კი - კერპებს. ასევე ზოგიერთნი ეთაყვანებიან პლანეტებს და ამგვარად, მიუღებელია მოაზროვნე ადამიანისთვის, რომ ეთაყვანოს სხვა რამეს მაგიერ სამყაროთა ღმერთისა, რომელიც სრულყოფილია თავის თვისებებში და როგორ შეიძლება ადამიანმა თაყვანი სცეს თავის მსგავს ქმნილებას ან მასთან მიახლოებულს! შეუძლებელია რომ სათაყვანებელი იყოს ადამიანი, კერპი, ხე ან ცხოველი!

რელიგიები, რომლითაც ეთაყვანებიან ადამიანები დღეს, გარდა ისლამისა, არ იქნება მიღებული ალლაჰთან არც ერთი მათგანი, რადგანაც ეს რელიგიები შექმნილია ადამიანების მიერ ან ზეციური რელიგიებია, რომლებშიც ადამიანებმა ცვლილებები შეიტანეს, მაგრამ ისლამი სამყაროთა ღმერთის რელიგიაა. ის არ შეიცვლება განკითხვის დღემდე, ხოლო ამ რელიგიის წიგნი - წმინდა ყურანი. ყურანი დაცულია ალლაჰისაგან ისე, როგორც გარდმოვევლინა და დღემდე მუსლიმების ხელშია იმ ენით, რომლითაც გარდმოვევლინა ბოლო შუამავალ მუჰამმადზე ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას.

ისლამის საფუძვლებიდან არის, რომ ირწმუნო ყველა შუამავლების, რომლებიც წარმოგზავნა ალლაჰმა და ყველა მათგანი იყო ადამიანი, რომელთაც დაეხმარა ალლაჰი სასწაულებით და წარმოგზავნა ისინი ერთადერთ ალლაჰზე თაყვანისცემისკენ მონოდეისტისთვის, რომელსაც არ ჰყავს თანამოზიარე. ბოლო შუამავალი მუჰამმადია ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას. ალლაჰმა წარმოგზავნა ის ბოლო ღვთაური კანონით, რომელმაც შეცვალა მის წინა მყოფი შუამავლების კანონები, დაეხმარა მას დიდებული სასწაულებით, მათგან უდიდესია ყურანი, სამყაროთა ღმერთის სიტყვა. ის უდიდესი წიგნია, რაც კი გაუგიათ ადამიანებს, სასწაულებრივია თავისი შინაარსით, ორგანიზებითა და დადგენილებით. მასშია ჭეშმარიტი გზა, რომელიც დაკავშირებულია ამქვეყნიურ და საიქიო ბედნიერებასთან. ყურანი გარდმოვევლინა არაბულ ენაზე.

არსებობს უამრავი გონივრული თუ მეცნიერული მტკიცებულება, რომელიც უდავოდ ადასტურებს, რომ ეს ყურანი არის წმინდა და დიდებული შემქმნელის სიტყვა და შეუძლებელია, რომ ის იყოს ადამიანის მიერ შექმნილი.

ისლამის საფუძვლებიდან არის ანგელოზებისა და ბოლო დღის რწმენა, როცა ალლაჰი აღადგენს ხალხს თავისი საფლავებიდან ბოლო დღეს და განსჯის მათი საქმეებისა მიხედვით და ვინც ჰქმნა კეთილი საქმე და ის იყო მორწმუნე, მას ექნება მარადიული ნეტარება სამოთხეში, ხოლო ვინც უარყო და აკეთა ცუდი საქმეები, მას ექნება უდიდესი და მარადიული ტანჯვა ჯოჯობეთის ცეცხლში. ასევე ისლამის საფუძვლებიდან არის - ალლაჰის ბედისწერის რწმენა თავისი კარგით და ცუდით.

ისლამი არის ცხოვრების ყოვლისმომცველი გზამკვლევი, რომელიც შეესაბამება ბუნებას და გონებას და მისაღება სუფთა სულებისთვის. შემქმნელის კანონი უდიდესია მისი ქმნილებისათვის. ის არის სიკეთისა და

ისლამი

სალი აზრის, გონებისა და ბედნიერების რელიგია

ვინ შეგქმნა შენ?

ნუთუ შესაძლებელია, რომ ალლაჰმა შეგქმნა და შემდეგ მიგვატოვა ამაოდ? ნუთუ შესაძლებელია, რომ ალლაჰმა შექმნა ყველა ეს ქმნილება ყოველგვარი მიზანის გარეშე?

ჩვენ ვიცით, რომ შეუძლებელია გავაგრძელოთ ეს ცხოვრება ისე, რომ ყოველმა ადამიანმა არ მიიღოს საზღაური იმისა, რაც გააკეთა სიკეთე თუ ბოროტება; ნუთუ არ იქნება სასჯელი უსამართლოებისთვის და ჯილდო სიკეთის ქმნელათვის?